

SZERKESZTŐSÉG
 BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11.
 Telefon száma 788.
 KEZIRATOKAT NEM KÜLDÜNK VISSZA.
 CSAKBÉRMEZÉSELEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Vidékre postán v. helyben házhoz hordva:
 Egy évre 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor.
 Egy fél évre 20 kor. | Egy hónapra 3 kor. 60 fill.
Külföldre: 3 hónapra Németországba 12 korona.
 Franciaországba, Olaszországba, Görögországba, Spanyolországba, Svájcba, Romániába, és Szerbiába, valamint amaz országokba, melyek a postaszolgálatukban részt vesznek, negyedévre 15 korona.
 Egy szám ára 12 fillér.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN
 főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY
 szírirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL:
 BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE UTCZA 11.
 Telefon-száma 706.
 HIRDETÉSÉRT ÉS NYILTTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEKÉRT FELVÉSZÁRIADÓHIVATAL
Parlamban felgyűléseinknek: Jóna F. Jóna & Co. az I. Földsz. sz. 11. sz. alatt.
Londonban felgyűléseinknek: Bekkington & Co. az I. Földsz. sz. 11. sz. alatt.
Frankfurtban a K. Németországban élő magyarok felgyűléseinknek: Danke G. L. és Társa, valamint egyes tagjai.
Bécsben: Domelberg I. L. Kompagnie Nr. 7. János M. János, L. Wollzeile Nr. 4-8.
Hassanban & Vagyel I. Wollzeile 10. Mosse Rudolf Schenkerle Nr. 2.
Oppeln A. Strohmann Nr. 2.
Szociál. Hír. I. Wollzeile Nr. 14.
Zürichben: Orell, Bussli & Co. és valamennyi hirdetői iroda.

Mai számunk főbb közleményei:
 Harcz az alkotmányért.
 A képviselőház feloszlata.
 Békéttárgyalások?
 A válság aktáiból.
 A nemzeti ellentállás.
 A Kistaludy-Társaság közgyűlése.

Harcz az alkotmányért.

Eppen ma egy hefe történt, hogy gróf Andrássy Gyulát fogadta a király és kezébe adta azt a híres ízenetet: »Andrássy küldetése befejezettnek tekintetik. Noha a gróf előszóval is megerősítette, hogy az uralkodó visszatartotta a szöveget ellenzék vezérbizottságának javaslatát és ugyszólván minden jel arra vallott, hogy korona és nemzet között az utolsó kapocs is összeforrt; mégis kifejezést adtak annak a vélekedésünknek, hogy a tárgyalások még sem szakadhattak meg végképpen. Alapítottuk ezt a föltevésünk arra a körülményre, hogy a szöveget ellenzék szintén híve a békeségnek; a királynak sem érdeke, hogy Magyarországon minden lángba boruljon: — a küzdelem pedig sem az egyik, sem a másik részről még nem mérgesedett el annyira, hogy az egyszerű szóbaállás is a lehetetlenségek közé soroztassék. Ugyanakkor, amikor ezt megállapítottuk, rámutattunk arra is, hogy azért a harcz szünetelni nem fog. A bécsi udvar folytatni fogja megfőrési kísérletét, a mivel szemben az ország arra lesz kényszerítve, hogy az önvédelem minden eszközt megfogja.

Ezek a hozzátvetések majdnem mind bizonyosságok vedlettek át egy hét alatt. A békéttárgyalások fonakának felvételéről beszélnék ismét — ott nem az ellenzék oldalán — hanem a kormány környezetében: ott, ahol ezt a szó »béke« nem szívesen festik a falra. És ha mégis foglalkoznak vele, csak azért teszik, mert kénytelenek vele. Azok a bécsi lapok is, a melyek néhány nap előtt Magyarországnak katonai kerületekre való felszámolását beszélték, ma arról írnak szelid idilleket, hogy milyen végtelen félreértés támadt a Kaiser és a koalíció között; a Kaiser nem értette meg jól a vezérbizottság javaslatát — innen a visszautasítás és a szakítás; kis jóindulatnál nem kell egyéb és a törvényhozás két faktora gyorsan megtalálhatja az entente talaját.

A magunk részéről nem tudjuk elképzelni ily sivárnak és egyszerűnek ezt a procedurát. Mindamellett lehetőséget nem látunk benne, hogy ezt a sokszor szántszándékkal elejtett fonat megtalálják és tovább szöjjeék. Ezt a vélekedésünket ugyan csak arra alapítjuk, a mire ma egyetemes hipotézisünk: tudnillik arra, hogy a magyar nemzetben a bersületes béke iránt való hajlandóság igen erős és hogy a nyílt abszolutizmus annyit okozna a dinasztának, amennyit a magyarokkal megköntendő becsületes békeben a legkorlatoltabb osztrák sem fődözhet föl. Néve, mérlegelve ezeket a tüneteket, arra az eredményre jutunk, hogy a megfőrésekben annyira bővelkedő válságunk a legközelebbi napokban ismét fűszedhet egy meglepetést, amely talán az lesz, hogy a királynak valami üzenetvalója akad.

De azért nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy ez a körülmény nem veheti hátra a kormányt az abszolutizmus felé vezető útjában. Így példának okáért a házifeloszlást még mindig küszöbön levőnek gondoljuk. Valószínű ugyan, hogy erre vonatkozólag a miniszterelnök nem járt tegnap teljes sikerrel Bécsben; de jöhat e hét valamelyik napján. Majdnem bizonyos, hogy már tegnap is megállapodtak valamiben és ezt a valamit csak akkor emelik döntéssé, ha váratlan események közbe nem jönnek. Arra néve — hogy a békéttárgyalások lehetősége elvonja a kor-

mány kezét az erőszakról, semmiféle illúziót nem táplálhatunk. Hiszen, a mikor még koránsem voltunk olyan mélyen bent a küzdelemben, mint most; a kormány akkor is a legburrább eszközöket tartotta készenlétben. Ha december tizenkilencedikén nem engedelmkedtek volna a képviselők az ehnapelő írásnak, honvéd szaronyok törtek volna rájuk és vér folyt volna a képviselőház tanácskozó termében. Az utolsó heletken pedig néhányszor behívoztotta az ügyvezető kabinet, hogy törvénytelenségeink végrehajtásánál nem tulságosan skrupulózus. A jövőre néve csak tegnap küldött szél fenyvegő kommunikációját; ha a koalíció bírdelmi merné az ország igazságát, megmozdulnak a puskák.

Látható ezekből, hogy a kormány végzi feladatát; a nemzeti ellentállás letörését. A békéttárgyalások meg nem akadályozták ebben és a jövőre sem fogják megakadályozni. Ezzel szemben a jogokért küzdőknek csak egy költelenség lehet: halljanak bármint, följönnek bármint — mindaddig a megköveteléseinket nem teljesítették, rendületlenül tovább kell harcolniuk és a kormány minden támadását hatványozott vehemenciával kell visszaverni.

Mai híreink ezek:

A képviselőház feloszlata.

Beavatott hólyról az ellenzék hírek és híresztelések ellenére arról értesültünk, hogy Fejerváry miniszterelnök legutolsó bécsi útja alkalmával döntés történt volna a képviselőház gyors feloszlata mellett. Hírfőrségek úgy jelentik, hogy három napon belül befejezett ténynek válnék a képviselőház feloszlata. Ugyanezen információk szerint a képviselőház gyors feloszlata mögött nem az a szándék rejtezik, hogy az abszolutizmus és a parlament nélküli állapot állandósítsék, hanem az a remény és az a feltevés, hogy a képviselőház feloszlata után pártversengés és pártállásfoglalkozás nélkül környezetben és biztosabban létrejöhet a kibontakozás és a béke. Az a kormány, amely a kompromisszumot a királynál megcsinálja, fogja az új választásokat vezetni és törpökves lesz ezen kompromisszum alapján felállított programnak a képviselőházban támogatást és többséget szerezni. Ez a hír és ez a torva ma a vezető politikuskok körében is hírül ment és ezen eshetőséggel kapcsolatban ma a késő éjszakába benyúló tanácskozások folytát a koalíció vezetői részéről. Az itt jelzett verzió szerint a közel napokban döntő események fognak történni és szenzációs híradás meghívások várhatók, mert gyorsan alakul a kompromisszumot megkötő, az új kormányt kinevezni és a választásokat megcsinálni.

A képviselőház feloszlataának hírei jelentéktelenül megerősítette az a kormánynyilatkozat, a melyet vasnapri számunkban már közöltünk és a melynek az a célja, hogy a nemzetnek készülő egyhangu tiltakozását megakadályozza. Hírül adtuk ugyanis, hogy a vezérbizottság javaslatára a szövetkezett ellenzék pártok összes tagjai választókerületeikben február huszonegyedikén választóbeszédet fognak tartani és ezzel kapcsolatban a negyvenesök találkozásának az országgyűlésnek feloszlata és az abszolutisztikus kormányforma dűbebeletése ellen. Az egész nemzetnek ezt az egyhangu tiltakozását, a melynek zúgo szava messzre fog harsogni az ország határain, a kormány mindenáron megakadályozni kívánja. Reméljük pedig ezt a célját olyképpen elcsinálni, hogy az országgyűlést még február huszonegyedikén elűt feloszlata, mert ez által a képviselők olvezetik mentelmi jogukat és szűkség esetén azonnal letartóztathatók. Ez az igazi értelme a kormánynyilatkozat ama pontjának, amely kijelenti, hogy a megtörismás első sorban a »felbujtókat« veszik elő.

Hogy pedig a feloszlata napjaul legközelebb február tizenhetedikét jósolják, annak az az oka, hogy a fiiumei konferenciát, a melyet február tizenkilencedikén tartanak meg a vezérbizottság albizottsága Kossuth Ferencz elnökelete alatt egyeztet és a horvát és dálnat képviselők kiküldöttéi márszent, szintén megakadályozták, vagy legalább is azt érjük el, hogy magyar részről képviselők ne legyenek jelen . . .

Békéttárgyalások?

Amikor tegnap este báró Fejerváry hazajött Bécsből, bizalmas barátainak ezt mondotta:
 — Dolgozunk tovább!
 Sokan úgy magyarázzák ezt a kijelentést, hogy tegnap még nem hangzott el a döntő

szó. Sőt a kormány körében határozottan beszélik, hogy a békéttárgyalások nem sokára ismét megindulnak. A király ugyanis meggyőződött volna arról, hogy a békéttárgyalások megszakadását félreértés okozta; a koalíció üzenetéből nem azt olvasta ki, ami valóban benne volt.

Amek következtében az erősebb rendszabályok egyelőre függőben maradtak, hogy a meginduló békéttárgyalásokon semmi sem zavarta. Az utolsó állítás az azt várja, hogy a tárgyalások dolgában az iniciatíva a koalíció részéről történnék meg.

Itt említhetjük meg, hogy ellenzékellen hírek szerint legközelebb Lukács Lászlót és Széll Kálmánt kihallgatásra hívja meg a király.

A válság aktáiból.

A N. Fr. Presse vasnapri számában hosszasan rekapitulálja a válság krónikájának azt a legutóbbi részét, amely közvetlenül a képviselőháznak december tizenkilencediki ülése előtt kezdődött. Elmondja, hogy Lukács László köztalálkozásait sikerült a képviselőház feloszlata megakadályozni, majd felsorolja, hogy akkor a koalíció milyen feltételek mellett vállalta volna a kormányzást. Ezek szerint a koalíció vezérbizottság a katonai békésben megelégedtek volna azal, ha a szolgálati nyelvtörvény elengedni látnak, hogy az állászat a legénységgel meggyarul érintkezzen; — ha a zászlókon a nemzeti színek szereplőnek és a zászlószalagokon államzsinatnak; — ha a eskőn és a derékszalagon a kétféle színelvett a magyar koronát és az uralkodó miveltéjei alkalmazzák. Meg a ezimétkés megoldását is hajlandók lettek volna kikapcsolni. Ezekért a valóban igen nevezetes engedelmességet, valamint az ismeretes gazdasági program alapján a koalíció elvállalta a kormányt vállalta volna, de még a tüzérség újraszervezésére az utjonczitelék föntemelésére is hajlandóknak nyilatkozott volna. A bécsi lap itt hozzátveti, hogy ezeknek a feltételeknek az alapján, amelyekkel Lukács László közvetített volna a bécsi udvarhoz, kapott levél Párhécz közös hadügyminiszter utasítás arra, hogy gróf Andrássy Gyulával énküzetesen lépjen. Mitan azonban ez a tanácskozás eredménytelenül végződött, Lukács László újabb javaslatát járult a koalíció elé.

Lukács László abból indult ki, hogy a honvédség feloszlataával lehetne a katonai kérdéseket megoldani és így a kibontakozást elősegíteni.

- Javaslati ezek voltak:
1. A honvédségvezetés békélszámát felenehik, meg pedig olyanképpen, hogy minden kerület egy tizenöt zászlóból álló hadosztályt állíthasson ki.
 2. A honvéd-lovaság létszámát szintén fölvenehik.
 3. A honvéd-tüzérséget megszervezzék.
 4. A mentételeket beosztyák a honvédséghez.
 5. A honvédségnek második sorhadat is fölállítsanak.

Ezenkívül szóba került még a jelvény-kérdés megoldása, a katonai bíróságoknál a magyar nyelv biztosítása és a szolgálati idő redukálása. Az új véderő-törvényben a következőket vonnék figyelembe:

1. A honvédség kiegészítése olyan módon történnék, mint a közös hadsereg. (Most ugy van, hogy a hadseregnek elsőbbsége van az emberanyag kiválasztásánál.)
2. Mindenkinek helyébe önkéntesen a honvédségbe, éppen úgy, mint a hadseregbe. (Eddig a honvédségbe nem lehetett önként belépni.)
3. Az egyévi önkéntesek második évének lezolgálatára elmarad; csak abban az esetben szorítható erre az önkéntes, ha igen rossz magaviselele volt.
4. A póttartalék rekrutálását nem a vélelenné bízzák — ami számos alkalommal is megalkalmat — hanem egy vagyis bizottság határozza meg (a családi körülményekre való tekintettel), kik jussanak a póttartalékba.

Ezek voltak Lukács javaslatai, a melyeket azonban a vezérbizottság egyezkedési alapul nem fogadott el, mondván, hogy azok a főkérdés (a magyar vezényszó kérdését a hadseregnek) nem oldják meg.

Már ebből a körülményből is kitűnik, hogy a bécsi lap által elsőnek közölt békejavaslatban a vezérbizottság szintén nem járultathozza . . .

A N. Fr. Pr. ezután felsorolja gróf Andrássy Gyulának január tizenkettődiki kihallgatása alkalmával tett javaslatát, a melyek gróf Andrássy-nak ismeretes nemzeti álláspontján alapultak. Az ezután történt dolgok részletei bőven ismeretesek.

Mind ezekből a bécsi lap azt a végközlüziót vonja le, hogy a koalíció minden újabb békéttárgyalásnál nagyobb és nagyobb követelésekkel állott elő. A vezérbizottság és a király között történt jegyzékváltásból, valamint azokból a nyilatkozatokból, a melyekben a pártok vezérei ismerteték a legutóbbi pártértekezletek a békéttárgyalások lefolyását, mindenki meggyőződhetik arról, hogy ezt az állítást is csak Bécsben, a perfidiaik házában, koczkatathatják meg . . .

Fiiumei konferencia.

Fiümből táviratozzák, hogy a város képviselőtestülete tegnap tartott ülésén tárgyalta a fiümei értekezleten e hó 19-én résztvevő magyar-dalmát deputációk fogadtatásának kérdését. Dr. Vajó postezta négytagú bizottság kiküldetését javasolta, míg Stüpczeics Péter városi képviselő hatlagú bizottságot indítványozott. Az elnök felajánlta magának a kiküldetés iránti intézkedést és kijelentette, hogy még a holnapi nap folyamán fogja azt az illető választott bizottsági tagokkal közölni.

Bizalom a kormánynak.

Nint a Magyar Tudósító feltételeit megfizató hólyról értesül, ma délután dr. Vörtes József Budapesti tanár, mint a kormány agense Szokolai József, ahol énküzetesen lépett Gyula Lászlóhoz, ahol az igazságot közölte, hogy a kormány mindenre hajlandó elemek, hogy a bizalom küldetését felhozza. Eset Fejerváry elejé tisztázni, korona biztelefőljel adott és fényes össze is tereltek egy küldetésre, amely holnap reggel hat órákor a Kozma felől jövö gyűlésre Budapestre utazik, hogy báró Fejerváry Gyula miniszterelnökkel beszéljen. A kormány agense megígérte, hogy Budapestben a küldetés minden egyes tagja meg ötven koronát fog kapni, sőt azt is megígérte, hogy a miniszterelnök meghívóját harati készírtatással tünteti ki, beszélés után pedig megvendégeli őket.

A díszes küldetés holnap reggel 7 óra 30 perckor érkezik Budapestre és a beérő pályaudvarra egyenesen a miniszterelnök palotájába megy. A hol báró Fejerváry Gyula mindjárt fogadja is őket. A küldetés szökele el fogja mondani, hogy az Szokolai vármegye választóközösségének nevében a kormány iránti rendhatalos bizalmuknak adnak kifejezést a miniszterelnöknek és minisztertanácsnak, a maga juttára irányuló tevékenesét mindenben helyeslik, egyúttal felkéri a miniszterelnököt, hogy a törvényes rendet az országban, ha kell a legnagyobb szigorúsággal is, alább helyre. Es ha a törvényes rend helyreállítása nagyobb áldozatot kíván, ne riadjanak vissza a képviselőház feloszlataától, sőt az abszolutisztikus kormányzattól sem.

Ertesülnék feltétlen meghibátosságának megemlékeztetése állnak át a hivatalos adatok:

Előzetes tevékenységet kaptak a következők: August Ignacz, August Karoly, Oszkanna Ferencz, Trezzner József, Fazekas Adólf, Kremer Janos és Horvát Kálmán harmincz-harmincz koronát.

Az összevont küldetés tagokkal tudatás, hogy menedjeltek seki sem fog látni, mert az államvasút díjtalanul hozza fel a küldetésre a forvásra.

Szokolai Gyula, akinek a kormány agense szintén adott harmincz koronát, azonkívül megígérte, hogy a vármegyei középítési munkákat is kezébe jásztyák, ennek dacára ma este felhazott Szokolai Budapestre, itt fölment a függelékességi pártkörbe és elmondta a képviselőnek a kormánynak ezt a legnagyobb szűkséget. Szokolai kijelentette, hogy a kapott harmincz koronát odaajándékozta a Danjancsich-szobor alapja pávára.

A nemzeti ellentállás.

A nemzeti ellentállásról szóló újabb tudósítások ezek:

Tapozása.

Ma tartotta a tapozási választókerület egyesült ellenzék polgársága alakuló gyűlést nagy érdeklődés mellett. Elnöke Forster Elek gyulaekezért hűvő választották meg, továbbá a helyi 48-as bizottság és községünk 2—2 bizalmi felelt választották.

A Kistaludy-Társaság ünnepi közgyűlése.

A Tudományos Akadémia diszternében ma délután tartotta meg a Kistaludy-Társaság 60-ik ünnepélyes közgyűlést Beóthy Zoltán és Berzeviczy Albert kettős elnöklése mellett.

A közgyűlésnek művelumi jelentőségétől eltekintve, rendkívüli érdekeséget adott az a jelenet, mely a gyűlést követő banketten játszódtott le s amely oly meglepően hű képet adja a király és nemzet közötti kifejlődött adallan viszonyra. Beóthy Zoltán ugyanis, mint a közgyűlés egyik elnöke, a királyra mondott beszédet, melyet a jelenlévők egy része adva hallgatott végig, míg a másik nagyobb fele, az irodalomnak azok a munkái, akik tisztán az irodalmi működések révén jutottak be ebbe az előkelő társaságba, úgy maradtak s amikor Beóthy a szót végén így kiáltott föl: »Híven a királyt!« — karban felelték rá: »Addig eljön, míg a honnak él!«

A közgyűlés alkalmából a nagylemet zúfolásig meglőltte a közönség.

A tagok közül ott voltak Beóthy Zoltán elnök, Berzeviczy Albert másodelnök, Varga Gyula főtákar, Alexander Bernát, Bárd Miklós, Barsony István, Bereczk Árpád, Endrédy Sándor, Ferenczi Zoltán, Haraszti Gyula, Hegedűs István, Hanich Gusztáv, Herceg Ferencz, Jakab Odán, Kozma Andor, Négycs László, Pekár Gyula, Radó Antal, Rakosi Viktor, Rakosi Jenő, Biedl Frigyes, Sebők Zsigmond, Somló Sándor, Szana Tamás, Váradi Antal, Bachát Dániel, Hadzics Antal, Neugebauer László, Ágai Adólf, Abrányi Emil. Megjelentek azonkívül Vadnay Karoly családja, Zsilinszky Mihály nyug. államtitkár, Beóthy Zsoltné és leányai, Bereczk Árpádné, Berzeviczy Albertné,

dr. Szöcs Ferencz társasági ügyész, Zilich Simon.

Az ünnepélyes közgyűlést Berzeviczy Albert másodelnök nyitotta meg érdekes, tartalmas irodalmi értekezéssel.

Tacitus Agricólájában azt mondja: — így kezd a szónok — számos veterán, velut agyrosos és ignobilis oblivis orator! Sokaknak a régi köztalálások dicsőletét és ismertetését lettek volna a feladatja honapja honat. E mondás igazságtól ma is, maugk is igazságtól és igazságtól az az, hogy gyakran a Heratortusok nevével megfőré a hagyomány, míg a néfelen, hűvőbe fedésbe kerül. Pádig a francia költő ezt mondja: »monna, ce n'est pas rien — Eire ouh!« és írt!

Társaságunk éviappján érelő-óra közlünk egy rövid hosszabbodó nevsort: elhunyt tagjaink névsorát. Habár társaságunk megalapításának idejéről meg nem is egész képen értesültünk, hogy oly nevet választottunk a szervezetnek, mely ma már ugyszólván csak az irodalomtörténetünk hangos emlékeztetője fel emlekedik ma a Csabó Pál novelláiról, szingliáiról, szenevölgyes polemáiról a harmincz-harmincz éves irakodó irodalmi titumvirátusa ellen, hárcan indítják kritikusi érdemelt? Halljuk! — emlegetik Sencudus Lajos, aki mint korunk esztétikai tekintélye mondta ki, hogy csak a nemzeti klasszikus szírirodalom és művészet emelhet és vihet valódi műveltségre minden nemzetet. Az alapvetésről beszéltek irodalmi díjakra pályázók iránti gond-e más is az ifi. Péczy József történetírő s költő munkásságára, mely pedig a latin klasszicizmus egyik legnagyszerűbb s legképzettebb képviselőjének megjelölésére volt az irodalom nemzeti alkotó lényeké? Es hasonló sors érte Sencudus József, korának, a harmincz-harmincz évesek legnagyob költő műfordítója: Barlay Lászlót és Zádor Györgyöt, a kik a Kistaludy-Karoly iránti énküzetes lelkével és hozzávaló együtt még Vécsmarty előtt voltak tagjai: Szantagh Gusztávot, a ki jósóit, mint repülőrejt, először mellatlal Senczy Imre, kinek a latin klasszikusok után írt műfordításai ma sem vesztették becsületét; Kiss Karolyt, kinek a hadidománnyal megállapítása körül szerzett érdemét meginkább tartjuk becsben, mint fiatalkori szírirodalmi munkáit: Szöcs Dánielt, ki csak nem is oly régen halt meg, k csak nem is oly régen halt meg, és kinek műfordításaira és szöveggyűjtésére ma oly kevesen emlékeznek.

Szöcs Dániel életrajzát és munkásságát a legújabb irodalomtudományi tanulmányok tart az irodalom nemzeti szellemi felkészítésére. »Egyszeg felszabadult ekként — nyugodt — lette irodalmi magyarság iránt levő kegyelti helye és nemese jogozata, hogy ne tudomány tárgy volt csak a nemzeti közügynek részlete: ma, mikor irodalmi tudománygyűlést ültünk, valóban a kegyelel, az érdem megbecsülése, a multakha való szerelletes elidőztetés ósztone vezet.

Szöcs Dániel életrajzát és munkásságát a legújabb irodalomtudományi tanulmányok tart az irodalom nemzeti szellemi felkészítésére. »Egyszeg felszabadult ekként — nyugodt — lette irodalmi magyarság iránt levő kegyelti helye és nemese jogozata, hogy ne tudomány tárgy volt csak a nemzeti közügynek részlete: ma, mikor irodalmi tudománygyűlést ültünk, valóban a kegyelel, az érdem megbecsülése, a multakha való szerelletes elidőztetés ósztone vezet.

Az ünnepélyes közgyűlést megnyitó beszéd után Vargha Gyula főtákar mutatta be jelentését a társaság tavalyi működéséről. Azon kezd, hogy az elhunyt esztendő az emlékezés esztendeje, mert gen sok elhunyt költő és író emlékeit idézte fel a társaság. Eután a főtákar beszámolt a múlt évben bekezdett adományokról és új alapítványokról. A társaság felolvassa ülései a közönség melet érdeklődésének örvendtek. Mád a társaság könyvtárányait sorolta fel a főtákar s végül tudatta, hogy legutóbb Haraszti Gyulát, a jeles esztétikust, tagjai közé választotta a társaság. Egyben meleg hangon emlékeztet meg Vörtes Arnoldról, aki most illi ró munkásságának feltárazdó jubileumát.

Beóthy Zoltán a következő felolvasó ált ezután az előző szökebe és Vadnay Karolyról, a múlt század egyik legvalóbb magyar szírirodalmi emlékeztet meg, kiterjeszkedő életrajzra és irodalmi működésére, mely a helvénus években bír a legnagyobb fontossággal.

Gyönyörü emlékeztet Beóthy ezekkel a szavakkal fejezte be: »Koszorút emlékeknek, azt a magyar koszorút, mely babér és eszterivéből fonva a költőt és hazafiit illeli.«

A tetszésnyilvánítások lecsillapodása után Rakosi Jenő olvasta fel Bárd Miklósnak »Ossi képek« című költeményét, amely szűkeglője volt a két óva tagú választott jeles poétának.

Szokolai József a napirend következő pontja is: »Fraknói Vilmosé, akinek »Mária magyar királyleány Nápolyban« című történelmi tanulmányát Kozma Andor olvasta fel. Az elvezetés tanulmányt, amely Mariának forjével, Karoly királyllyal Nápolyban való tartózkodását írja le érdekesen, a közönség énküzetes figyelemmel hallgatta mindvégig.

Ez után Váradi Antal mutatta be »Esen« című pompás költeményét, melynek zajos taps kélt a nyomában.

A program utolsó pontja Vértessy Arnoldnak »A Gombos Eleké története« című novellája volt, amelyet Pekár Gyula olvasott fel. A műtalóság történetét állandó derültségen tartotta a közönség.

Végül Kozma Andor tett jelentést a lejárt pályázatok eredményéről, illetve eredménytelenségéről, továbbá az új pályázókról.

